

Overplaatsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 23 mei 2008, ingekomen op 27 mei 2008, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster, waarbij haar opgedragen werd met ingang van het schooljaar 2008-2009 lessen te geven op het X college te Door verweerster is op 7 juli 2008 een verweerschrift ingediend.

Met eenstemmig goedvinden van de commissie en partijen is overeenkomstig artikel 247 van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC volstaan met een schriftelijke behandeling van het beroep.

2. De feiten

Appellante is sedert 1 augustus 2002 in vaste dienst van verweerster. Blijkens haar benoemingsakte is zij aangesteld als docent onderbouw/VMBO aan de onder bestuur van verweerster staande scholengemeenschap; zij geeft lessen aan het Y college te

In haar beroepschrift richt appellante zich tegen de opdracht van de schoolleiding om haar met ingang van het schooljaar 2008-2009 lessen op te dragen op het X college te Roosendaal. Deze op 20 mei 2008 gegeven mondelinge opdracht is door de Directeur Scholengemeenschapop 19 juni 2008 schriftelijk bevestigd.

Met ingang van 1 september 2008 heeft appellante ontslag genomen uit haar betrekking aan de scholengemeenschap

3. De standpunten van partijen

3.1. Appellante heeft in beroep aangevoerd dat zij de gevolgde procedure onzorgvuldig vindt, omdat haar door de schoolleiding niet duidelijk is gemaakt om welke reden zij, en niet een andere, later dan haar aangestelde docent, verplaatst wordt naar een andere school. De commissie begrijpt uit het beroepschrift dat appellante meent dat er in haar geval sprake is van een overplaatsing, zijnde de aanwijzing van een andere instelling waaraan zij haar werkzaamheden zal verrichten.

3.2. Verweerster heeft in haar verweerschrift geconcludeerd dat het beroep van appellante niet ontvankelijk is.

4. De beoordeling

4.1. Ingevolge artikel K1, eerste lid onder g. van de CAO OMO, kan de werknemer in beroep gaan bij de commissie tegen, onder meer, een besluit inhoudende de aanwijzing van een andere instelling of andere instellingen waaraan de werknemer met een bestuursbenoeming werkzaamheden zal verrichten.

Een overeenkomstige bepaling bevat artikel 52, eerste lid en onder i. van de Wet op het Voortgezet Onderwijs.

In het onderdeel definities van de CAO OMO wordt het begrip instelling als volgt gedefinieerd: een school voor voortgezet onderwijs als bedoeld in de Wet op het Voortgezet Onderwijs (WVO) of Centrale Dienst ex artikel 53b WVO.

Volgens artikel 19, eerste lid van de WVO, zijn in een scholengemeenschap tot één school verenigd een school of inrichting in de zin van deze wet en een of meer andere al dan niet in deze wet bedoelde scholen, niet zijnde instellingen van hoger onderwijs.

4.2. Uit de hiervoor genoemde bepalingen, in onderling verband gezien, kan worden afgeleid dat, ingeval van een scholengemeenschap, de afzonderlijke scholen, die hierin verenigd zijn, niet als instelling gelden, maar dat de scholengemeenschap als zodanig de instelling is als bedoeld in de desbetreffende CAO-artikelen. De commissie merkt hierbij op dat dit in de CAO VO (artikel 1.1.) duidelijker tot uitdrukking is gebracht dan in de CAO OMO; niet aannemelijk is echter dat partijen bij de CAO OMO op dit punt een van de CAO VO inhoudelijk afwijkende regeling op het oog hebben gehad.

In het onderhavige geval betekent dit dat de scholengemeenschap moet worden beschouwd als de instelling in de zin van de CAO OMO en niet het X college, het Y college of het Z college, welke drie scholen samen de scholengemeenschap vormen.

Hieruit vloeit dus ook voort dat er in het geval van appellante geen sprake van is dat met de opdracht om les te gaan geven op het Y college aan haar werkzaamheden worden opgedragen aan een andere instelling in de zin van de CAO OMO, omdat zij daar werkzaam blijft aan dezelfde instelling, namelijk de scholengemeenschap, waaraan zij blijkens haar benoemingsakte ook is benoemd.

Nu er geen sprake is van een aanwijzingsbesluit als bedoeld in artikel K1, eerste lid onder g. van de CAO OMO kan de Commissie geen inhoudelijk oordeel geven over het door appellante in haar beroepschrift bedoelde besluit van de schoolleiding.

De overige in artikel K1 van de CAO OMO genoemde situaties, waarin de commissie kan oordelen, doen zich in het geval van appellante eveneens niet voor.

4.3. Op grond van de voorgaande overwegingen zal de commissie moeten beslissen tot niet-ontvankelijkverklaring van het beroep.

4.4. In verband met oververtegenwoordiging van de leden van de commissie, gekozen door de besturen, heeft mr. Mollee, lid aan de zijde van de door de besturen gekozen leden, zich overeenkomstig artikel 251, vierde lid, van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, dat ingevolge artikel 252a van dit Besluit hier van toepassing is, van stemming onthouden.

5. De beslissing

De Commissie voornoemd,

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 11 juli 2008 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, mr. A.A.M. Mollee en F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.